

Μπεκιάι 1	12 Νικολόσκι
Λάμπρου 3	24 Κόντης
Κωνσταντίνου 24	5 Φλορέα
Κατσαβάκης 4	8 Σεγκιρί
Τριποτσέρης 2	14 Μπρούερς
Παναγή 21	26 Μοράις
Ζλόγκαρ 6	23 Πίντο
Λαμπάν 20	7 Χαραλαμπίδης
(Ντεγιάνοφ 59') 22	18 (Δασκαλάκης 87')
Πάολο Κόστα 10	20 Μακρίδης
Σόσιν 9	30 Μιροσάβλιεβιτς
Φρούσσο 11	9 (Μαχλάς 90')
(Τσιταϊσβίλι 73') 16	31 Ζε Κάρλος
	32 (Χατζί 82')

Στάδιο: ΓΣΠ, **Σκόρερ:** Μοράις 53', Μιροσάβλιεβιτς 75', **Θεατές:** 20.280 εισιτήρια, **Κίτρινοι:** Χαραλαμπίδης, Σεγκιρί / Λαμπάν, Τσιταϊσβίλι, **Διαιτητής:** Καλόπουλος

ΤΑ ΓΚΟΛ

53' Φάση διαρκείας στα καρέ της Ανόρθωσης με τον Μιροσάβλιεβιτς να «σημαδεύει» το δοκάρι και στη συνέχεια ο Μοράις με εξαιρετικό πλασέ από το ύψος της περιοχής να πετυχαίνει το 1-0.

75' Μετά από σουτ του Χαραλαμπίδη ο Μιροσάβλιεβιτς κυνήγησε τη φάση και από κοντά με κεφαλιά έστειλε την μπάλα στα δίκτυα.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

(Νούνο Μοράις)

Έπρεπε να περάσουν καμιά... 40άρια ματς για να καταλάβουν στον ΑΠΟΕΛ ποια θέση ταιριάζει καλύτερα στον Νούνο Μοράις. Ο Πορτογάλος, όπως και στον δεύτερο ημιτελικό με την Ομόνοια, άριστευσε ως αμυντικό χαφ. Έτρεξε πολλά χιλιόμετρα, βοήθησε όσο κανένας άλλος ανασταλτικά, μοίρασε παιχνίδια κι ήταν ο άνθρωπος που έλυσε τον...

επιθετικό γόρδιο δεσμό. Με δικό του τέρμα πήρε προβάδισμα ο ΑΠΟΕΛ κι άνοιξε διάπλατα ο δρόμος για την κατάκτηση του 19ου τροπαιού κυπέλλου στην ιστορία του.

Κυρίαρχος και κυπελλούχος!

Γυάλιζε το μάτι των ποδοσφαιριστών του ΑΠΟΕΛ που δίκαια και πανάξια κατέκτησαν το 19ο τρόπαιο

Ο Μαρίνος Σατσιάς είχε την... «τιμητική» του και σήκωσε το τρόπαιο με πατερίτσες

Του ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΑΚΟΥΡΗ

Ενας από τους βασικούς κανόνες στο ποδόσφαιρο λέει ότι τα μεγάλα ματς τα κερδίζει η καρδιά... Κι επιβεβαιώθηκε για άλλη μια φορά στον 66ο τελικό Κυπέλλου Κύπρου, με τον ΑΠΟΕΛ να κερδίζει το 19ο τρόπαιο στην ιστορία του. Γυάλιζε το μάτι των γαλαζοκιτρίνων που κατέθεσαν την ψυχή τους κι ανταμείφθηκαν στο τέλος σηκώνοντας την κούπα μέσα σε αποθέωση. Η πορτοκαλί λαοθάλασσα πανηγύρισε έξαλλα στο φινάλε της ποδοσφαιρικής περιόδου, δίκαια και πανάξια. Σε βαθμό που το τελικό 2-0 σε βάρος της Ανόρθωσης (με τα τέρματα των Μοράις στο 53' και του Μιροσάβλιεβιτς στο 75') ίσως να μην ανταποκρίνεται στην εικόνα της αναμέτρησης. Ήταν τέτοιο το μέγεθος της κυριαρχίας των γαλαζοκιτρίνων που φίλοι και αντίπαλοι παραδέχθηκαν ότι κέρδισε ο καλύτερος, ο πολύ καλύτερος...

Οι ποδοσφαιριστές, οι προπονητές, η διοίκηση και ο κόσμος του ΑΠΟΕΛ έχουν κάθε δικαίωμα να πανηγυρίσουν με την ψυχή τους την κατάκτηση του τροπαιού. Ανεβάζοντας ρυθμούς την κατάλληλη στιγμή, έσωσαν την παρτίδα της περιόδου, με έναν πολύτιμο τίτλο. Τον ήθελαν πολύ, το έδειξαν μέσα στο γήπεδο και η μεγαλύτερη ίσως δικαίωσή τους ήταν το χειροκρότημα των αντιπάλων τους. Ο ίδιος ο Τιμούρ Κετσπάγια, ο άνθρωπος που τους έχει χαρίσει απλόχερα ένα... σωρό πίκρες, υποκλήθηκε στην ανωτερότητα της ομάδας της Λευκωσίας, χειροκροτώντας ιπποτικά παραλαμβάνοντας το μετάλλιο του φιναλίστ (μια ενέργεια που βλακωδώς δεν εκτιμήθηκε δεόντως και πολλοί οπαδοί του ΑΠΟΕΛ τον γιουχάιζαν παρατεταμένα). Το καθαρά αγωνιστικό μέρος πέρασε σε δεύτερη μοίρα ελέω πανηγυρισμών και... αφιερώσεων. Με ένα στόμα, όλοι οι μεγάλοι πρωταγωνιστές αφιέρωσαν τη μεγάλη επιτυχία, κατά πρώτο λόγο, στον αρχηγό της Μαρίνου Σατσιά και κατά δεύτερο στον Χρυσή Μιχαήλ που επίσης απουσίαζε. Ο Σατσιάς, με πατερίτσες, λόγω της πρόσφατης εγχείρησης στην οποία υποβλήθηκε, ήταν το τιμώμενο πρόσωπο. Όλοι έτρεχαν κοντά του για να πανηγυρίσουν, ενώ τιμής ένεκεν σήκωσε την κούπα παρέα με τον Χρυσή Μιχαήλ και τον Μακρίδη.

Σε όλη τη διάρκεια του αγώνα, ο ΑΠΟΕΛ είχε το πάνω χέρι και η νίκη του ήρθε με πανηγυρικό τρόπο. Είχε την υπεροπλία σε όλες τις γραμμές, οι ποδοσφαιριστές του ήταν νικητές στις περισσότερες μονομαχίες, είχε πρεμία και καθαρό μυαλό και πήρε αυτό που αξίζει. Σε αντίθεση με την πρωταθλήτρια που... έμεινε στην κατάκτηση του πρωταθλήματος. Τίποτα δεν λει-

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Όσο κι ανακούγεται κοινότυπο, οι κυπελλούχοι ήθελαν περισσότερο το κύπελλο. Ήταν ευδιάκριτο σε κάθε τους ενέργεια, ότι οι ποδοσφαιριστές του ΑΠΟΕΛ είχαν μεγαλύτερο πάθος, μεγαλύτερη θέληση, μεγαλύτερο τσαμπούκα για να κερδίσουν τον τελικό. Το εγχείρημα του Κετσπάγια για τρεις στην άμυνα (στο α' ημίχρονο) όχι μόνο δεν απέφερε ουσιαστικά αποτελέσματα, αλλά έδωσε την ευκαιρία στον ΑΠΟΕΛ να κυριαρχήσει στο χώρο του κέντρου. Κυριαρχία που... μεγάλωσε στην επανάληψη και δημιουργήθηκαν κενοί χώροι μπροστά στην εστία του Μπεκιάι. Ο Μοράις και ο Μιροσάβλιεβιτς ήταν οι ποδοσφαιριστές που έβαλαν τη σφραγίδα τους σκορρώντας στο μεγάλο τελικό, ενώ ο Χαραλαμπίδης ήταν αυτός που έστειλε το δικό του πάρι στο β' ημίχρονο και δημιούργησε τα μεγαλύτερα προβλήματα στην Κυρία.

τούργησε σωστά στην Ανόρθωση που δεν μπορούσε να αναπτυχθεί και κατ' επέκταση να δημιουργήσει ευκαιρίες στην αντίπαλη εστία. Η δε αμυντική λειτουργία της, επιεικώς κακή, επέτρεψε στον ΑΠΟΕΛ να είναι ιδιαίτερα απαιτητικός από το πρώτο μέχρι το τελευταίο σφύριγμα.

Μιλάνε άλλωστε από μόνες τους οι ευκαιρίες που δημιούργησαν οι γαλαζοκίτρινοι. Πότε με τον Χαραλαμπίδη (15', 29'), πότε με τον Μακρίδη (33'), τον Κόντη (35'), τον Μιροσάβλιεβιτς (46', 61') και τον Ζε Κάρλος (47', 73') δημιούργησαν πανικό μπροστά στην εστία του Μπεκιάι. Κι επειδή, μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη, ήρθαν φυσιολογικά τα γκολ του Μοράις (53' αφού προηγήθηκε δοκάρι του Μιροσάβλιεβιτς) και του «Μίρο» στο 75', για να αποκαταστήσουν την τάξη. Προηγήθηκαν βέβαια παιδιариωδη λάθη από τους κυανόλευκους που σε πολλές περιπτώσεις απλά παρακολουθούσαν. Το 3-5-2 που εφάρμοσε ο Κετσπάγια στο α' μέρος, ήταν παιχνίδι με τη... φωτιά, αφού υπήρχαν πολλοί ακάλυπτοι χώροι, ενώ η αλλαγή σε 4-4-2 στην επανάληψη δεν απέφερε τίποτα ουσιαστικό. Στο α' ημίχρονο δύο ενέργειες του Πάολο Κόστα ανησυχούσαν λίγο το Νικολόσκι (στη δεύτερη μετά από φάουλ ο Ζλόγκαρ έπιασε γυριστό σουτ άουτ), ενώ στην επανάληψη μόνο μετά το 2-0, οι κυανόλευκοι έγιναν απειλητικοί (συνήθως με «καμινάδες»), αλλά το πουλάκι εί-

χε πετάξει... Είναι αλήθεια ότι οι πρωταθλητές προβληματίστηκαν και σε κανένα σημείο δεν θύμισαν τον καλό τους εαυτό. Φυσιολογικά κανένας δεν περνά στη γραμμή των διακριθέντων με τον Πάολο Κόστα να δείχνει πιο ορεξάτος από όλους, χωρίς ωστόσο να αποφυγή τα λάθη. Η καλή κυκλοφορία της μπάλας και η συνεχής κίνηση των ποδοσφαιριστών του ΑΠΟΕΛ ήταν τα στοιχεία που έφεραν πιο εύκολα τη νίκη. Η μεσαία γραμμή άριστευσε με πρώτο και καλύτερο τον Μοράις, ενώ όσο περνούσε ο χρόνος τόσο περισσότερο ανέβαζαν στροφές οι Χαραλαμπίδης, Μιροσάβλιεβιτς και Ζε Κάρλος που ταλαιπώρησαν την άμυνα της Κυρίας. Η δε άμυνα με γνήτη τον Σεγκιρί «καθάριζε» με σχετική άνεση μπροστά στην εστία του Νικολόσκι που ήταν άγρυπνος φρουρός. Η τακτική του Γιοβάνοβιτς πέτυχε διάνα, ενώ αξίζει να τονισθεί ότι η ομάδα του ήταν και πιο γρήγορη και πιο φρέσκια, γεγονός που υποδηλώνει ότι ήταν σωστά προετοιμασμένη γ' αυτό το ματς. Και δικαίωθηκε με τρελό πανηγύρι που ακόμη συνεχίζεται...